

Erasmus+ mobilitás beszámoló – Firenze, 2024.10.28-11.03-ig – Gergely Magdolna

Iskolánk Erasmus+ tanármobilitási projektjének köszönhetően az őszi szünetben kilenc napot töltöttem a reneszánsz bölcsőjében, Firenzében. Az itt teljesített hatnapos nyelvtanfolyam sokat segített abban, hogy felfrissítem az angolomat.

Többször jártam már Firenzében átutazóban, körberohanva a várost, de most – ez a bő egy hét – pontos tervezéssel sok mindenre lehetőséget adott. Maga a nyelviskola a város szívében volt: minden reggel a Ponte Vecchióon átsétálva, az Uffizi Galéria mellett elhaladva érkeztem meg a helyszínre. Itt kell megjegyezni, hogy az ősz a legszebb arcát mutatta; angoltanárom szerint ritka az ilyen október vége. Persze a város dugig volt most is turistákkal és a hétvégét itt töltő olaszokkal (mindenszentek-halottak napja), de mindenképpen élhetőbb volt, mint nyáron. Jó volt – ha csak rövid időre is – Firenze hétköznapi, reggeli ritmusát is látni, amikor még csak a helyiek sietnek a munkába, iskolába, a város üres – és hihetetlenül gyönyörű.

1. Firenzei látkép a Michelangelo térről, az első nap délutánját itt töltöttem

2. Este a Ponte Vecchi3n

3. Reggel a Ponte Vecchi6n, indul6s a nyelviskol6ba

4. Kilátás az Uffiziből

5. Délelőtti szünet a lengyel és osztrák kolléganővel

Egy kicsi lakást béreltem az Arno partján - egy ugrásnyira a Pitti Palotához és a Ponte Vecchiohoz - amely több szempontból is nagyszerű választás volt. Minden nevezetesség közel volt (persze Firenze kicsi város), a múzeumokon kívül a város összes dómját, bazilikáját, kisebb templomát végigjártam, illetve ebben az Oltrarno nevű városrészben igen jó éttermek voltak, amelyeket a helyiek látogattak főképpen – ez biztosíték volt arra, hogy autentikus, kiváló firenzei fogásokat egyek. Kihívásként tekintetem a firenzeiek büszkeségére: a lampredottóra, a pacalos szendvicstre, amelyet a legjobban a központi piacon, egy bizonyos helyen készítenek (a helyiek erre esküdtek). Megnéztem a munkafolyamatot, első körben valahogy nem ment a kóstolás, de az nem lehet, hogy enélkül hagyjam itt Firenzét, úgyhogy másodszorra bátrabb voltam, és nem bántam meg.

6. Az Arno folyó, jobbra az a városrész, ahol laktam

7. Annak a kis templomnak a falán van ez az emléktábla, ahol Dante meglátta Beatricét

Elegáns, gazdag város Firenze, minden nagy márka kelleti magát, de a legizgalmasabbak a kisebb üzletek, manufaktúrák voltak, ahol kiváló mesterek ma is úgy készítik portékájukat, hogy az utcáról is jól látható. A város történelmében, felemelkedésében – természetesen a pénzen kívül – a régi mesterek nagy szerepet játszottak, és a mesterségbeli tudás, a kiváló áru ma is érték Firenzében.

A nyelviskola Chiantiba is szervezett kirándulást, több 14-15. század óta (!) működő pincészetet is meglátogattunk, borászok meséltek, kínáltak minket, a vidék legjobb olivaolaját kóstoltuk – szóval Toszkána ezt az arcát is megmutatta, mindezt a legszebb őszi fényben.

8. Chianti, az egyik borászat fűszeres kertje

9. *Chianti panoráma*

Mielőtt nekivágtam ennek a kilenc napnak, azt hittem elég lesz arra, hogy megismerjem Firenzét, lássam, amit mindenkinek látnia kéne, de örülök, hogy nem így történt, hiszen ide vissza kell térnem - még többször is.

10. Ezt a reggeli napfényben melegedő kacsát a Santa Trinita hídon fényképeztem az utolsó firenzei reggelemen.